

ærede Medlem brugte meget stærke Ord. Han indførte det nyeste parlamentariske Udtryk: politiske Hundekunster. Det forekommer mig, at det er et meget stærkt Udtryk og et Udtryk, som savner enhver Berettigelse, navnlig i en Sag af en saa stor Alvorlighed som den foreliggende. Jeg skal paa mit Partis Vegne bestemt tilbagevise en saadan Karakteristik. Vi er ikke gaaet til disse Forhandlinger paa den Maade, at vi har betragtet dem som politiske eller andre Hundekunster, vi er gaaet til dem med den bedste og ærligste Villie til at naa et for alle tilfredsstillende Resultat. Jeg maa ogsaa tilbagevise Bemærkningen om, at de stillede Ændringsforslag og hele Lovforslaget skulde være et Udtryk for Had mod Arbejderklassen. Det er et Udtryk, som aldeles ingen Steder hører hjemme, og jeg tror, at det ærede Medlem ved nærmere Overvejelse vil indrømme, at den Slags Udtalelser virker i høj Grad hemmende paa den Enighed, som han ogsaa for sit Vedkommende ved andre Lejligheder har udtrykt Ønske om.

Uanset at det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen paa denne Maade smækkede Døren i for yderligere Forhandling og udtalte, at nu havde man forspildt den Lejlighed, der havde været for at naa til Enighed, nærer jeg ikke des mindre Haab om, at det ærede Medlem ved nærmere Eftertanke dog vil gøre endnu et Forsøg. Og jeg synes, at efter de Udtalelser, der er fremkommet fra den højtærede Indenrigsminister, som paa en Række Punkter erklærede, at der kunde jo dog forhandles om en ændret Affattelse, vilde det være særdeles uklogt af det ærede Medlem, om han ikke i sidste Øjeblik modtog den Haand, der her blev fremstrakt. Paa mit Partis Vegne skal jeg da udtale det Haab, at Lovforslaget paa dets videre Gang paa Rigsdagen maa kunne faa en saadan Affattelse, at den Enighed, hvis Ønskelighed fra alle Sider erkendes, kan blive opnaaet.

Stengaard-Kirkegaard: Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen, rettede en meget stærk Kritik imod det af Flertallet under Nr. 15 stillede Ændringsforslag. Det ærede Medlem brugte i denne Kritik Udtryk, som jeg aldeles ikke kan forstaa det skal være nødvendigt at bruge fra den Side. Det ærede Medlem sagde ordret saadan: Hvis man paatvinger en Arbejder dette System — altsaa Kortsystemet —, er man ikke berettiget til at forlange, at Arbejderen skal følge denne Bestemmelse. Det er dog en ganske urimelig Udtalelse, og jeg tror ikke, at det socialdemokratiske Parti vilde anerkende denne Betragtning

overført paa andre Omraader. Det er nemlig Udtryk for en fuldkommen syndikalistisk Tankegang: hvis nogen indenfor en bestemt Samfundsklasse ikke anerkender de og de Lovbestemmelser, har man fra Lovgivningsmagtens Side ikke Ret til at vente, at de bliver fulgt. Hvis dette virkelig er Udtryk for Socialdemokratiets Tankegang, er Partiet altsaa i Teorien enigt med Syndikalistene; og er man enig i Teorien, forekommer det mig, at det ogsaa maa være muligt at naa til Enighed i Praksis. — Hovedsagen ved vort Forslag om Kontrolkortene er, at det er den letteste, enkleste og simpleste Ordning, der træder i Stedet for en hel Bunke Papir; og jeg tror ganske sikkert, at det i Praksis vil vise sig, at denne Ordning frembyder den største Mulighed for at faa gennemført en effektiv Kontrol.

Dernæst maa jeg sige nogle få Ord i Anledning af, at det blev sagt af de Radikales Ordfører, det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, om et bestemt Ændringsforslag stillet fra den Side, at vedkommende Ændringsforslag netop var Udtryk for en gammel Tankegang indenfor Venstre. Det ærede Medlem brugte det Udtryk, at Venstre i 1907 anerkendte Forsikringsgrundlaget, men da de Radikale nu igen kom og foreslog det Grundlag opretholdt, traf de ikke Venstre. En saadan Udtalelse er fuldkommen forkert. Det er rigtigt, at vi anerkendte Forsikringsgrundlaget i 1907; men det er ogsaa rigtigt, at det var under de Radikales Ledelse i 1917, at vi forlod Forsikringsgrundlaget. Den Gang man gik over til den fortsatte Hjælp, hvor Staten betalte det hele, gik man nemlig bort fra Forsikringsgrundlaget, og det, vi staar overfor nu, er igen det, at vi fra Venstres Side med Hensyn til ordinær Arbejdsløshed anerkender og staar paa Forsikringsgrundlaget. Men jeg tror ikke, at dette Grundlag er tilstrækkelig stærkt til at bære ogsaa den ekstraordinære Arbejdsløshed.

Ogsaa med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 48 var der en Udtalelse fra de Radikales Ordfører, som jeg finder noget mærkelig. De Radikales Ordfører talte om min Stilling i Udvalget. Det er vistnok ikke almindeligt her i det høje Ting, at man fremdrager et enkelt Medlems Stilling indenfor Udvalget. Men naar det nu er gjort, har jeg Lyst til at tage de socialdemokratiske Medlemmer i Udvalget som Vidner; jeg tror, de vil indrømme, at min Stilling i Udvalget er i den nøjeste Overensstemmelse med det Ændringsforslag, vi har stillet under Nr. 51. Det er rigtigt nok, at jeg udtalte her ved første Behandling, at efter min Opfattelse